

FÁRADT KADENCIÁK 9.

Idő spirálján pörög a bohóc
nevet az Isten meglöki Jó hecc
Kitárt karral zuhan a sötét
felé a bohóc Életén nem volt tét

*

Várákodik s lassan beesteledik
Megbecsülni sem tudja már hányadik
éjszaka ez mi meg fogja gyötörni
az a sok emlék fölösleges holmi

*

Hullaként hanyatt A hajnal messze van
Álmokat lát s az álma parttalan
Nem akar ébredni de aludni sem
Tágra nyílt szeme csillagokra üzen

*

Röptében legyet fektében halált
hiába hívogatta nem felelt
nézi a Dunán a sötét habot
Miért szenvednek az ártatlanok

miért jár a szenvedélyért büntetés
Visszafelé törölni mindent kevés

*

Volt egyszer amikor apám meghalt
hó zuhogott és kihalt volt a part
szomjasan álltam hamvazó ószben
kövér nyüvekkal megtelítődtem

*

Leülök ide közel a szívedhöz
lásd széjjelrág a láz betemet a köd

*

Sok a betegség megőszült szakállam
 mit keresek e rúzsos bazárban
 kit keresek s miben kereskedem
 Sárfoltok vérfoltok könny a helyemen

*

Húsfalon szétfutó neon-liánok
 besüllyed léptem míg közöttük állok
 Sok idegen jár Idegen vagyok
 Éjszakákat várok Beleszakadok

*

Zenéről beszél Bachról és Mozart
 emberek közé hátrált s megpróbált
 úgy élni ahogy élnek mások is
 Kék gyöngyét nézi s retteg hogy hamis

vagy a gyöngy vagy a könny ami színezi
 Taszítja minden ami még emberi

*

S ha a szépséget elveszi a kor
 volt-e értelme hogy valamikor
 rajongott és meghajolt nők előtt
 Árnyék taszítja Ismerős délelőtt

*

Felkel Kint esik Felveri a tojást
 A gázon szalonna zsíros látomás
 sül Eltelik a konyha szagával
 Végül nem eszik És ez is rá vall

*

Retteg mert testét kósza lázak gyötrik
 műszerek alázzák le a földig
 s még lejjebb hol a méltóság elveszik
 Szűkül Szája habzik Nem vár reggelig

kilép a kék párás virradatba
 Alvadt vért ringat ölében a balta

*

De most még a bűnről fecserészget
 a rész fölzábalja az egészet
 rossz történetekben mellébeszél
 Már senki sem figyel rá hogyha szól

*

Befűtta a hó vissza az utat
Előre menekül Ócska öntudat

*

26

A téglagyári tó Anyám a parton
agyagtól maszatos gyermekarc
homályos a kép Pirosas a széle
ráfrecscent nagyapám torka vére

s a fákról is éretten már a körte
pirosan hullt, ahogy kiköhögte

*

Mennyi lenne hogyha volna ára
ki fizet kit s kinek a kárára
köttetik az erkölcstelen üzlet
hogyan hazudtam meredten feküdjek

és szűköljek nem lehetett okom
Méltósággal veszni Ennyi S akarom

*

Játszik a bűnnel bírja-e más is
elveszik tőle nem baj van másik
Négykézlábra áll felugat a holdra
Vállát rándítja Sír a bolondgomba

*

Régi házak elhamvadt életek
Fáradt díszletek hamuján ébredek

*

Zuhan bár az életén nem volt tét
kitárt öléből elpereg a sötét
Nevet az Isten meglöki Jó hecc
Idő spirálján haldoklik a bohóc

